

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natkne enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kako se Spodnji Štajar pripravlja za Pruse.

(Dalje.)

Preidimo na realko v Mariboru, jedino na Spodnjem Štajarskem. Ko je pred par leti ravnatelj, ki je že poprej kot profesor bil na glasu po svojem strogo nemškem mišljenju, nastopil sedanjo službo, zbral je vse učence ter jim med drugim v vznesenem govoru položil na srce, posebno gojiti nemški jezik in nemško narodnost. No, na realki se je od nekđaj gojil nemški duh, in realski dijaki so od nekđaj že imeli društva, kojim je bil namen, obožavati Bismarka in gojiti vsenemštvo, to je misel o državi, v koji bi bili združeni vsi Nemci pod krono pruskega kralja. Ali tolikernega sadú ni prineslo nobeno seme, kakor to, ki ga je izsejal in ga še seje s svojim učiteljskim osobjem sedanji ravnatelj. Mariborski prusaki imajo društvo z imenom »Wölsung«; shajajo se vsak teden ter molijo Bismarka in druge vsenemške bogove, popivajo na čast veliki Nemčiji, kričijo, da Avstrija naj se razdrobi itd. Teh shodov se udeležujejo realčani redno, in glupeci med njimi pravijo, da učitelji to vedó ter še radi vidijo, da so takšni. Med seboj se pozdravljajo z besedo »Heil« ali »heilo«, kakor tudi nekateri učitelji. Po notranjem ustroju je realka trdo nemška, to se pravi, učni jezik je v vseh predmetih le nemški; slovenščina je le predmet za tiste, ki se je želé učiti; sicer pa se v teh pičlih urah le prestavlja.

Še jedno šolo nam je omeniti, to je sadjarska in vinarska šola v Mariboru. Človek bi pričakoval, da bo vsaj na tej šoli, ki je namenjena zgolj spodnještajarskemu kmetijskemu prebivalstvu, učni jezik slovenski. Kaj še! Vse je trdo nemško, še predmet slovenski jezik ni. Na tem zavodu torej doslovno ni slišati niti jedne slovenske besedice.

Z ustrojem naših šol vjemajo se tudi šolske knjige. Z narodnega stališča ocenjevati je kolikor toliko naddrobno, bilo bi za »Slov. Gospodarja« preobširno. Zato le jeden slučaj. V stari izdaji neke nemške čitanke nahajalo se je berilo, ki je govorilo o najstarejših prebivalcih Avstrije; v novi izdaji se je to berilo izbacnilo in na njegovo mesto postavilo berilo o Arminu, rešitelju Nemcev, ki je pisano s tolíkim ognjem in s tolíko ljubeznijo do vsenemštva, da se mora vsakemu »heilobrunderju« veselja tajati srce in ponosa postavljati greben. Kaj naj rečemo o knjižnicah! Koliko ljudskih šol je, katerim knjižnice zalaga »nemški šulverein«! Videli smo in nekoliko pregledali jedno takšno knjižnico. Malone vse je bilo prusko blago, pruske vsebine in pruskega, celo vsenemškega duha.

Takšno je torej naše spodnještajarsko šolstvo. Tužna nam majka! Koliko naših sinov in hčera se zastrupi ter izneveri mili domovini! Ne tolažimo se s tem,

da nas šole stare dobe, ki so tudi bile nemške, niso mogle ponemčiti. So ponemčile; oh, koliko zemlje, koliko našincev so nam vzele! Toda pomislimo, da je takrat k večemu vsak četrťi otrok ljudsko šolo obiskoval, da je število nekđanjih srednješolcev gotovo bilo trikrat manjše od števila sedanjih, da je poduk bil malone le mehaničen, to se pravi, da se je naslanjal skoraj le na spomin, ne pa meril na mišljenje in čutenje učenčevó kakor sedaj, in da se vrhu tega dandanes po naših šolah neposredno in posredno z vso močjo deluje na poger-manizovanje, na poprušenje naše mladine, dočim se je v stari dobi vzgoja za narodnost le malo brigala. Šola je dandanes takšna, da korenin, ki jih zaredi ona, ne izruje nobena sila. Zato pa bi naj nam Slovencem prva skrb bila slovenska, avstrijska, krščanska šola. Kakoršna šola, takšna prihodnost, in brez šole, namreč brez slovenske, avstrijske, krščanske šole nam prihodnosti, to se pravi slovenskega naroda ne bo. V prvi vrsti imamo gledati na meje, pri nas na Štajarskem na meje proti Nemcem. Tukaj imamo biti najstrožji: slovenski učni jezik, nemščina le predmet, ki se uči po nekoliko ur na teden za one, katerih stariši to izrecno želé; nadalje dobri učitelji slovenskega, avstrijskega in krščanskega mišljenja. Pa tudi na mesta, trge in njih okolice imamo imeti posebno pazno oko. — »To je prav lepo in gotovo dobro in tudi potrebno, ali pri sedanjih razmerah ne da se več storiti, kakor se stori«, utegne nam kdo reči. Gotovo, da se pri sedanjem vladnem sistemu ne da mnogo doseči, ali ravno tako res je, da bi se dalo za naše šole več storiti, nego se zgodi. Ali če bi napeli tudi vse moči, bila bi to, kar bi dosegli, le betvica tega, kar nam po državnem osnovnem zakonu gre, in kar je neobhodno potrebno, da nam je narodni obstanek zagotovljen. Radi tega pa ne smemo mirovati, dokler nam v posebnih zakonih slovenščina v šolah ni zagotovljena. Da pa se bo to tudi izvajalo in ne le spet ostalo na papirju, zahtevajmo za Slovenski Štajar poseben šolski svét s slovenskim nadzornim osobjem in osigurimo si slovenske okrajne šolske svéte s slovenskimi okrajnimi nadzorniki. To dvoje pa moremo, ker nam je ostati v okvirju zahtev slovensko - krščanske vladne večine, imeti le takrat, ako imamo za južni Štajar poseben namestnijski oddelek. S tem smo prišli do one misli, katero smo v našem listu bili že opetno izrekli. Naj še pri tej prilíki naše gosp. poslance opozorimo na veliko nevarnost, ki nam preti ta hip. Nemskoliberalna deželna vlada z nemško-liberalnim deželnim zborom namerava na Štajarskem uvesti stalne, to je dosmrtné okrajne šolske nadzornike, kakoršne n. pr. že ima Galicija. Osebe za ta posel predlaga deželni šolski svét, imenuje jih pa minister. Naši sovražniki bi si zagotovili s to uvedbo najmanje za petdeset let najhujo germaniza-

cijo, zoper katero bi bil ves naš napor brez uspešen. Torej pozor!

Mokraški shod v Celju.

Iz celjske okolice.

Dne 15. avgusta so priredili mokračji (socijalni demokratje) ljudski shod na »Jarmenčah« zunaj Celja. Govoril je najprej, namesto obljubljenega Resel-a, ki ga pa ni bilo, neki drug Gradčan po nemški o raznih rečeh, katerih različne stranke v državnem zboru niso zvršile — kako so socijalni demokratje sami to prikazrili, o tem je seveda modro molčal. Posebno se je jezil, da »klerikalci« hočejo šestletno šolovanje in da hočejo »v neumnosti pridržati ljud, da bi tem lažje sami gospodovali!« Potem je sodrug Kristan z drugimi besedami isto ponavljal po slovenski. Jako rezno se je izražal, da mokračji zahtevajo vsem narodom jednake pravice — a nikakor ne naredbenim potem — pikro je omenjal, kako nasproten je Slovencem grof Badeni, kako nam je vzel slovensko spodnjo gimnazijo v Celju, kako smo Slovenci preskronimi in preponižni: »če nas udari na jedno lice, pomolimo mu še drugo« — človek bi mislil, da bode končal s tem, da nas bode oduševljal za odločno borbo zoper vlado in za svoje pravice. Toda razum obrača, Kristan pa obrne: kar na mah je spremenil zmisel in nezmiselno končal, nasprotno celemu govoru: »Mi socijalni demokratje se pa nič ne mešamo v te narodne boje«. Človek, ki misle poslušaj, bi iz kože skočil o takem nelogičnem skoku. Pa za mokračje je vse dobro, menil je krasni g. Kristan, in res, on dobro pozna svoje ljudi.

Vse bi bilo prav po volji šlo slavnim »ljudorešiteljem«, če bi ne bilo tistega presnetega teharskega kaplana na zboru. Toda prišel je, da bi jim izkalil nekoliko brezmiselno soglasje. Ko si je bil med govoroma zapisoval nekatere bolj »debele«, gledali so ga že mnogi jako strupeno. Hoteli so prepisati njegove zapiske, da bi videli, kako modrost si zabeležuje. To jim je radovoljno pripustil, pa niso znali, ker je zaznamenoval tesnopisno in kratko. Namerjali so mu potem vzeti listek iz rok; a ni šlo, ker je bilo tudi precej poštenjakov med zborovalci. Zatem so godrnjali, naj se nikar ne pridrzne govoriti. A ker ni vse nič pomagalo, prišel je jeden »večjih« in ga pregovarjal. Zastonj! Ker se pa moči teme luči bojé bolj, kakor netopir svetlega solnca, izkušali so mu zamašiti usta na drug način. Ko je bil namreč dogovoril Kristan, vstal je predsednik shoda in zaključeval zborovanje. Ker se pa g. kaplan Kržišnik ni hotel ugnati v kozji rog, ampak se je hitro, predno je še mogel to do konca izreči, oglasil za besedo, bili so prisiljeni, ustreči mu. Komaj je izustil dve, tri besede, že se prične prepir: ali naj govori slovenski ali nemški. Nekateri so zahtevali to, drugi ono. Utolažil jih je s tem, da je odgovarjal nemškemu govorniku v njegovem jeziku, slovenskemu pa slovenski. Videlo se je pa hitro, kako so naščuvani: hrumeli so in motili ga tako, da je moral večkrat vsklicati njih poštenost in vprašati: »Ali imam med delavci svobodno besedo?«, kar jih je vselej za nekaj časa pomirilo. Kazal jim je posebno, kako brezumno je, če nam očitajo, da smo za šestletno šolovanje; kako nezmislno je, če lažejo, da hočemo ljud obdržati v nevednosti; kako neresnično je, če sanjarijo, da smo mi za kapitalizem ali celo »steber kapitalizma«. (To je tudi Kristan kesneje, oporekši sam sebi, nekoliko preklical.) Potem je začel govoriti o tem, kako se socijalno-demokraški poslanci premalo menijo za gmotno stanje delavcev, kar je vendar najimunitnejše zanje, in našteval razne potrebne preosnove v tem oziru.

In prav tukaj, ko so se čule resne, dobrovoljne besede za vzboljšanje delavstva, zagnali so ubogi naščuvani mokračji hrumel, žvižgali in brlitzgali, kakor pač oni dobro to znajo. »Če mi ne pustite svobodne besede, zakliče jim govornik, dokazano bode s tem več, kakor če bi jaz cele ure govoril«. Voditelji, ki so ga že prej opominjali vsak trenotek, da naj hitro konča — in vendar je govoril prav kratko in omenjal samo najimunitnejše, ker je videl in vedel, da jih resnica v oči kolje in mu ne bodo privošili dosti časa — voditelji mu sedaj rekó, naj neha. »Ne pustite mi govoriti, ker se me bojite, ker se bojite resnice,« odvrne jim on. To jih je vendar zbudilo in razgrajače je Kristan sam precej oštel; a govorniku so dali še milostni obrok: pet minut, da dovrši. Med mnogim odobravanjem je on res kratko končal in predlagal nekatere resolucije v preosnovo delavskega stanja. Voditelji jih niso hoteli dati na glasovanje iz »formalnih«, a ničnih razlogov. Pravi uzrok je bil pa ta, ker se bojé, da ne bi zapeljani ljud zvedel in spoznal, kako so duhovniki res pravi njegovi prijatelji. Zinili so še nekateri mokračji velikaši raznokatero boso, katerej se je g. Kržišnik z odra srčno smejal in vsaj s kretanjem kazal ljudem, kako malomumna da je, ko mu govoriti niso več pustili. Zanimivo posebno je to, kako je Kristan končal: »Mi nečemo preosnov, mi smo prekucuhi, mi hočemo prekucijo«.

Videlo se je očitno in jasno, kako se mokračji bojé resnice, in to bode gotovo dobro vplivalo na vse, kateri še niso cele svoje pameti dali svojim »voditeljem« — prav za prav: kvariteljem — v oskrb. Nekateri duševni siromaški bodo morebiti mislili, ker niso dali protivniku proste besede, da so zmagali oni s svojim vreščanjem. Toda s kričanjem izkuša zmagati samo tisti, kdor z umom in razumom zmagati ne more. Kako se že glasi tista basen o mravlji in cvrčku (grilčku)?

„Kak je že zelena trava“,	Toda cvrček hud
Pridna mravlja cvrčku reče.	Koljkor more zacvrči,
Pritrditi cvrček neče:	Nje besede prevrešči.
„Ni zelena, nego rjava“.	Mravlja vidi, kak ves trud
„Glej no, stvarca svojeglava,	Bil bi tukaj brez uspeha,
Sam glej, da je res zelena“ . . .	Torej modro raj odneha,
„Ni ne, trava je rumena,	Mirno hrbet mu obrne,
Ce že nečeš, da je rjava“.	Tiho mně domov se vrne:
„Glej no . . .“	„Cvrči norec, koljkor hočeš,
	Istine ne prevrčkóčeš“.

Toda cvrček svojeglavno,
Kar cvrči sam sebi v slavo,
Na vso moč hrumí, vrešči:
„Mravlja, zmagali smo mi“.

Cerkvene zadeve.

Štiridesetletnica duhovništva vlč. gosp. dekana Jožefa Fleka v Jarenini.

Dne 30. julija je bilo preteklo 40 let, odkar so bili naš splošno priljubljeni in goreči velč. g. dekan od nepozabnega škofa Slomšeka pri Sv. Andražu v Lavantinski dolini posvečeni v duhovnika. Prav na tihem so svojo štiridesetletnico obhajali v cerkvi v nedeljo dne 1. avgusta in nam v ganljivi pridigi razložili, kako jih je vsaki čas Bog spremljal s svojo milostjo in pomočjo na vseh potih življenja in koliko hvalo so mu zato dolžni. Popoldne pa so blagoslovili na svojem posestvu v Vukovskem vrhu nov križ, ki so ga dali postaviti v spomin svoje štiridesetletnice, in so tamkaj mnogoštevilne navzoče razveselili s prelepim nagovorom.

Skupaj s svojimi sedmerimi še živimi sošolci pa so ta znameniti praznik obhajali dne 5. avgusta v Dobrli

vesi na Koroškem pri preč. proštu Mariniču, kjer so imeli tudi slavnostni govor pri cerkveni slovesnosti. Tja gor smo jim Jareninčani poslali posebno častilno pismo s podpisi mnogih odličnih župljanov, v katerem smo jim tudi naznanili, da jih je v priznanje njih neprecenljivih zaslug za jareninsko župnijo v verskem in narodnem oziru izvolilo vseh pet občin enoglasno za svojega častnega občana in kmečko bralno društvo za svojega prvega častnega člana.

V nedeljo, dne 8. avgusta pa smo Jareninčani slovesno praznovali štiridesetletnico svojega zaslužnega dušnega pastirja, in je bila Jarenina tem povodom vsa v slovenskih in cesarskih zastavah. Po večernicah se je zbrala velika množica hvaležnega ljudstva pred lepo ovenčanim župniščem, kjer so bile razvrščene bele ovenčane učenke in učenci, v sredini pa so stali cerkvena klučarja, vsi župani, predsednik bralnega društva, učiteljstvo in jareninske pevkinje in pevci.

Ko je naš mešani zbor pod vodstvom gosp. učitelja Čonča odpel pesem v pozdrav, je nagovorila učenka, Cvilakova Anica, gosp. slavljenca, rekoč med drugim

Ko se z Vami veselimo,	V ta namen bomó molile,
Še posebno Vam želimo,	Ljubega Boga prosile,
Da duhovništva bi let	Da varuje Vas povsod
Doživeli petdeset.	Vseh nesreč in vseh nezdod.

Na to jim je izročila krasen šopek s trakovi, dar jareninskih gospej. V imenu učencev pa je prednašal svojo častitko Drozgov Franček. Sedaj je nastopil vrli jareninski župan in cerkvenega ključar, g. Ign. Zupanič, ter je po kratkem jedrnatem nagovoru izročil velč. g. dekanu diplomu častnega občanstva vseh pet občin, katero je mojsterski izdelal g. učitelj Klenovšek, sklenivši: »in ta diploma bodi Vam znak naše ljubezni in naše hvaležnosti do Vas danes in vsaki čas!« Na to še je gosp. dekanu nagovoril predsednik bralnega društva, g. Iv. Sekol, in jim tudi izročil diplomu častnega članstva.

Sedaj so se oglasili tudi naš ljubljani gosp. dekan ter so nam v očetovsko ljubeznivih besedah razlagali, kako so se hoteli ogniti tej časti, pa se niso mogli, kako so praznovali štiridesetletnico na Koroškem ter so se v ganljivih besedah naposled zahvalili za ta lepi znak iskrene ljubezni in hvaležnosti svojih župljanov.

Po tej slovesnosti se je vršila pri g. Cvilaku domača veselica s petjem in deklamacijami, katere so se udeležili tudi velč. gosp. dekan. Prav dobro smo se zabavali, se za našo slovensko stvar navduševali ter slavili v napitnicah dekanovo delovanje, ki so se tako zvesto ravnali po besedah pesnikovih:

Življenje Tvoje svetlo geslo vodi:
Najprvo bodi zvest katoličan,
Potem slovenski sin navdušen bodi,
Potem Avstrijec veran in Slovan!

Po njih vzgledu smo sklenili biti tudi mi vsaki čas dobri katoličani, pošteni in navdušeni Slovenci ter zvesti Avstrijci.

Ta dan, ki ostane v neizbrisnem spominu nam vsem, je lepo poveljevalo mogočno pokanje topičev in na večer kresovi.

Velč. gosp. dekanu pa iz dna srca želimo vsi, da bi se zdravi, čvrsti in veseli, kakor sedaj štiridesetletnice, tako še tudi petdesetlice svojega duhovskega delovanja srečno včakali ter jim kličemo:

Oj trosi Bog Vam sreče rož
Na vse poti,
A nam pa daj še mnogo mož,
Mož vrlih kot ste Vi!

Hvaležni Jareninčani.

Gospodarske stvari.

Domača zdravila za živino.

Ajdova moka se priporoča kot zdravilo za obguljenje vrata pri volih. Ako se je pri vožnji od jarma dlaka obdrgala, naj se na obguljeno kožo potrese ajdova moka in rana se bode kmalu posušila in zacelila.

Antimon se hvali kot zdravilo zoper krvni mrtvoud pri ovcah. K soli, katera se nekaj bolj debelo stolče, se vzame na 100 ovac 20 dekagramov antimona ter jim dá vsaki dan enkrat in sicer takrat, ko se ovce s paše vrnejo.

Arnika (brdnja) je zdravilo zoper hromstvo pri konjih in goveji živini. Vzame se kake tri pesti arnike v pol litru ola (piva) skuha in potem precedi. Ko se shladi, se primeša za konja 15 gramov bobrovega stroja (Bibergol), za govedo pa 2 grama kafe in to bolnej živini da. Nato se goni živina semtertja, da se začne potiti in potem se postavi v hlev, s slamo na debelo nastlan. Živinče se ogrne z v vodon amočeno pa izžmeto rjuho, navrh pa še s suho volnato odejo. Ko se je živina kake dve do tri ure tako pôtala, se odgrne in s slamo dobro oriblje. Dobro je tudi s segretim žganjevim droži omivati pleča in prednji del živine. Imenovano zdravljenje je treba po potrebi ponavljati dva do tri dni zapored.

Brinjeve jagode, zmešane z encijanom, naj se pogosto dajejo živini, katera se pase na nezdravem močvirnem pašniku. Imenovano zdravilo je nekak protistrup raznim zeliščem, ki rastejo na močvirnih tleh. Daje se zdravilo najlažje v prah zmleto na vodi in sicer odrasleji živini po 30 gramov, manjšej pa polovico toliko naenkrat.

Čebul, zmešan s prosom in opečen s svinjsko mastjo, daje se kot zdravilo kravam, kadar so povrgle. Krava se baje po omenjenem zdravilu lažje znebi trebila, zraven pa se z njim okrepeča.

Česen se hvali kot dobro zdravilo zoper napenjanje živine. Vzame se par glav česna, v litru mleka skuha in nekoliko shlajeno živinčetu zalije. To zdravilo seveda velja zoper počasno napenjanje ali grizenje v trebuhu. Kadar napenjanje izvira iz preobledenja (mokre detelje ali trave ali repe), takrat treba drugih zdravil.

Drobodsenja je izvrsten pomoček zoper oteklino. V škafu kropa se popravi in postavi pod živino, da sopar puhti na oteklino. Navrh pa se živina pokrije, da se sopar hitro ne izgubi in se ob enem žival pregreje.

Encijan je dobro zdravilo za bolan želodec. Daje se med otrobi ali drugo pičo zmešan konjem po 30 gramov, govedi nekaj več, malej živini pa le po osem gramov na enkrat. Encijan, zmešan z brinjevimi jagodami in trigonelnim semenom (Trigonella foenum graecum se dobi v lekarni), je dobro zdravilo za smoliko pri konjih. Vzame se vsacega za 100 gramov, zdrobi v prah in po jedno žlico trikrat na dan med krmo zmeša. Če pa konj rad ne žré, se mora omenjeni prah z strdjo zmešati in mu siloma dati. Zraven je treba konja s pogreto vodo napajati.

Blizu enako zdravilo velja za hromoto pri svinjah. Vzame se za 15 gramov encijana in toliko brinjevih jagod ter za 4 grame kafe. Sedaj je treba svinji puščati in na to tega zdravila v prah zmletega dvakrat na dan po 8 gramov dajati. Seveda se mora zdravilo primešati mleku ali kaki drugi pijači.

Encijan, zmešan s pelinom in hrastovo skorjo, je tudi dobro zdravilo za drisko pri teletih. Vzame se vsakega 50 gramov, v prah stolče in vkup zmešano na suhem v steklenici hrani. Kadar se potrebuje, vzame se žlico tega prahu, pomeša z ravno toliko rženimi

otrobi in v mlačni vodi v testo zamesi. Iz tega se naredé kroglice, katere se dajejo teletu po dve ali tri na dan, navrh pa vselej nekoliko vode ali mleka.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 28. avgusta v Celju, na Planini in pri Sv. Trojici v Slov. gor. Dne 30. avgusta v Zrečah (ne 6. sept.), pri Sv. Lovrencu v Prošinu, v Žalcu, Zibiki, na Tinskem, v Mozirju, Poličanah, na Hajdinju, v Št. Ilju pod Turjakom, v Kamnici, pri Sv. Filipu v Verčah, v Orešju in na Muti. Dne 1. septembra v Arnotcah. Dne 2. sept. na Bregu pri Ptujju (za svinje), pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. in v Radgoni. Dne 3. sept. v Račah (tudi za konje).

Dopisi.

Iz Celja. (Poziv zadruga »Rinka«.) Ob trojni meji štajarski, kranjski in koroški razprostirajo se divne Savinjske planine s strmimi vršaci in z romantičnimi gorskimi dolinami v vsej veličastnosti. Pravi biser med naravnimi lepotami pa je Logarjeva dolina, katera ima kaj sličnega samo v tako zvanem Gavar-nijskem cirkusu v Pirinejah na Španjskem. Da-si lepota omenjene doline vsakega obiskovalca očara, tako se vendar promet tujcev tod še ni popel na ono stopinjo, kakor je pričakovati z ozirom na izredno krasoto spod-nještajarske Švice. Uzrok temu je iskati v pomanjkanju dobrih cest in modernih gostilen. — Da se tem nedostatkom kolikor mogoče odpomore, se je ustanovila planinska zavetiška zadruga »Rinka«, katera namerava v Logarjevi dolini zgraditi hotel z enakim imenom, kateri naj ustreza vsem zahtevam današnjih turistov. Nedvojbno bode sčasoma še tod nastalo gorsko letovišče. — Stavba bo imela dve veliki gostilniški sobi, verando, kuhinjo ter mnogo sob za prenočevanje. Pri hotelu je smrekov gozd, kjer se lahko napravijo razna igrališča in sprehajališča. — To podjetje je z ozirom na narodno gospodarstvo sploh in povzdigo turisticke še posebej največje važnosti in vredno, da ga vsi rodoljubi najkrepkeje podpirajo. V vzgled nam naj so Koroško, Tirolsko, Švica in Švedska, v katerih deželah se izredno mnogo (ravno od domačinov) žrtvuje za tujce, od katerih dobé taiste vsako leto lepe dohodke. — Podpisani odbor prosi torej najljubne vse rodoljube in prijatelje krasnih planin, naj blagovolijo pristopiti kot udje k zadrugi »Rinka.« Deleži so ali opravični deleži po 10 gld. ali glavni deleži po 100 gld. Več je razvidno iz združnih pravil, ki se na željo vsakemu dopošljejo. Denar se naj pošilja blagajniku, g. dr. Ivanu Dečku, odvetniku v Celju. — Odbor zadruga »Rinka«: Dr. Juro Hrašovec, načelnik; dr. Ivan Dečko, blagajnik.

Iz Slov. Gradca. (Shod.) V nedeljo je poročal č. g. državni poslanec Žičkar volilcem slovenjegraškega ekraja o dogodkih v državnem zboru. Ob 3. uri popoldne se je zbralo lepo število vrlih mož v hranilničnem poslopiju v Slov. Gradcu, da bi poslušali napovedanega gospoda poslanca. Predsednikom shoda je bil izvoljen g. Ivan Rogina. G. poslanec je razložil položaj v državnem zboru, nja večino sedanjost ter posamezne klube. Pojasnil nam je važnejše predloge, o katerih bi imel državni zbor se posvetovati in sklepati, tako o nagodbi z Ogersko, o kmečkih zadrugah, Ebenhoch-ovem šolskem predlogu i. dr. Omenil je jezikovne naredbe za Češko in Moravsko in svoj predlog, da naj bi se enaka naredba izdala tudi za slovenske dežele. Poslušalci so bili z njegovim pojasnilom jako zadovoljni in so mu izrekli popolno zaupanje. Na to je deželni

poslanec za kmečke občine tukajšnjega okraja, gospod Ivan Vošnjak, poročal o delovanju deželnega zbora. Ob koncu poročila je izrekel g. predsednik, J. Rogina zahvalo obema poslancema za poročili in priznanje, da oba delujeta popolno v smislu volilcev tukajšnjega okraja. Tej izjavi so zborovalci pritrtili s trikratnim živio-klicem na oba gg. poslanca.

Iz Rečice. (Shod »Slov. društva«) se je v nedeljo povsem sijajno obnesel. Poročala sta o svojem delovanju deželna poslanca gg. dr. Serbec in dr. Dečko, ter državna poslanca gg. dr. Gregorec in vitez Berks. Iz zanimivih poročil smo povzeli, da v Gradcu nam Slovincem še trohice od deželne mize ne privoščijo; na Dunaju pa v kljub slovanskej večini ministri le nemški mislijo in po svojih glavah tudi delajo. Posebno ogorčeni so bili volilci na učnega ministra, katerega sedanja državnozborna večina z vsemi silami hoče izbacniti. — Med živahnim odobravanjem zbranih volilcev iz raznih stanov in vseh občin gornje Savinjske doline se je izreklo po resolucijah zaupanje poslancem, potrebne jezikovne naredbe za Slovence ter vstrajanje poslancev v sedanji večini.

Iz laškega okraja. (Buren shod.) Kakor bi ga bil prosil, tako mi je ustregel g. Majcen s svojim popravkom v zadnji številki »Slov. Gospodarja«. Torej zamorca hoče umivati, prav za prav »socijalnega demokrata«, in vodjo od sebe spraviti? Iz zakaj? Morda za to, ker se je prepričal, da so naši kmetje v grozo občutili in še občutijo, ko so videli razdivjano obnašanje socijalnih demokratov, in se boji, da se bodo poštene kmečki ljudje ogibali njegove gostilne, ker so njega spoznali tudi kot socijalnega demokrata? Ali zamorete tajiti, g. Majcen, da niste socijalni demokrat, da niste njih vodja? Hočete dokazov? Zakaj so vam socijaldemokratični delavci o volitvi skazali zaupanje in so vas postavili za volilnega moža, da volite socijalista Ropasa? Zakaj ravno pri vas imajo socijalni demokrati svoje zbirališče in svoja zborovanja? Zakaj so ravno pri vas dne 1. avgusta po volilnem shodu socijalni demokratje imeli svojo veselico — in kakor se čuje »frabir« — in so pozno v noči rogovilili? Vi si upate trditi, da ste kot miren gost prišli v Kukečevo gostilno in ne iz družega namena, kdo to veruje? Ali potem niste našli nobene druge mize, kakor ravno pri upijanjenem »Šloserčku?« Ta krojač »Šloserček« (Irman) je bil prvi, kateri je rogoviliti začel, in kdo ga je k temu spodbudil? Vi sicer trdite »dokazljivo resnico«, da ste bili med celim govorom popolnoma mirnega obnašanja ter niti besedice niste izustili, pa ali ne veste, da človek tudi z očmi, obrazom in celo glavo zna »govoriti.« In to ste storili ravno vi, ki ste nasproti temu siromaku sedeli in njemu namigavali k rogoviljenju. In da je to res, pokličem za pričo domačega g. kaplana S., kateri je k vam pristopil in kakor sem na lastna ušesa čul, rekel: Vas je, g. Majcen, lahko sram, da s takimi ljudmi držite in jih hujskate! In kaj ste vi odgovorili? Nič, samo rudeči ste postali! Ravno ta krojač je drugi dan zatrjeval, »če bi mi bili dali piti, (mi, to je krščanska stranka) bi bil za vas upil.« Bi mogoče g. Majcen znal povedati, kdo in kje so dali temu krojaču piti, in bi mogoče tudi znal povedati, kdo je socijalne demokrate vkup zbobnal, da so se s tako surovim obnašanjem shoda udeležili? Bi mu bil prav hvaležen, in iz hvaležnosti bi mu svetoval, da opusti službo v pivovarni g. Simona Kukeca in na svojo gostilno napravi napis »Gostilna pri socijalnem demokratu« in morebiti, da se bo potem kmalu »zbitoval« in se še tudi spomnil na hišico svojih poštenih krščanskih starišev, katera je stala ob Gračnici, in v kateri se gotovo ni navzel nagnjenja do socijalnih de-

mokratov. — Za sklep rečem, mi kmetje, spoznali smo vas »rudečkarje«, kakšni ste naši prijatelji, imate nas za »raztrgane capine«, za »trotlne«, za »kmečke bike«, kakor so ob tem shodu celjski soc. demokrati spoplašali nekemu poštemu tukajšnjemu kmetu. Vi nam želite menda ravno tako, kakor se je ob priliki zadnje povodnji izrazil na Moravskem neki socijalni demokrat v Brnu: »Le naj dež gre, da pocrkajo te kmečke beštije«, da, mi smo vas spoznali, in noben poštem gospodar, noben poštem kmečki fant ne bo iskal vaše družbe, ampak se bo vas ogibal kakor garjevih ovac.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Danes bi morala biti pri ministerskem predsedniku, grofu Badeniju, konferenca za spravo med Čehi in Nemci, toda nemški voditelji so v ponedeljek v Pragi sklenili, da se le takrat hočejo pogajati, ako vlada jezikovne naredbe prekličje. Nemci torej nočejo sprave, ampak samo gospostvo nad Slovani. — Načelniki klubov desnice se snidejo na Dunaju dne 1. sept., da se posvetujejo o političnem položaju.

Češko. Nemški shod v Ašu je vlada sicer prepovedala, vendar je tja došlo 500 Nemcev, ki so šli čez mejo v Wildenau, kjer so hoteli na Avstrijo zabavljati, toda tamošnji župan jim je to prepovedal. Vrnili so se zopet v Aš, kjer so krvavo ranili dva cesarska uradnika. Ko je došel bataljon vojakov, metali so nanje kamenje, jih več ranili; toda nobenemu razgrajalcu se niti las ni zakrivil. Tudi v Plznu so bili v nedeljo neredi, da je vojaštvo moralo poseči vmes.

Štajarsko. Oni dan je bil cesarski namestnik, marki Bacquehem, pri grofu Badeniju na Dunaju. — Ko je v Gradcu na predvečer rojstnega dne cesarjevega igrala godba pred namestniško palačo, so nemški dijaki in pobalini grdo žvižgali in razgrajali. No, Gradec že davno ni več pravo avstrijsko mesto!

Koroško. Kdo bode deželni predsednik? Pri tem imenovanju bode grof Badeni pokazal, kako ljubi so mu Slovenci! — Dne 15. avg. so nemški kolesarji razgrajali okoli Pliberka. Zraven je bil tudi celovski podžupan, dr. Metnic.

Kranjsko. V Radečah je v nedeljo na shodu govorilo 6 katoliških poslancev. — Oni dan se je v Ljubljani sešla konjerejska enketa; posvetovali so se, kako povzdigniti konjerejo na Kranjskem. — V Idriji sta v nedeljo poročala poslanca dr. Majaron in dr. Ferjančič. Grdo so jima nagajali socijalisti. — Novi regulacijski načrt za Ljubljano je deželna vlada potrdila.

Primorsko. Goriški nadškof postane bojda g. dr. Franc Sedej, dvorni kaplan na Dunaju. — Dne 19. avgusta so v Gorici Lahoni priredili baklado županu Venuttiju ter grdili Slovence. Fej, Lahoni! — V Barokovljah pri Trstu se prihodnjo nedeljo otvori »Narodni dom«.

Hrvaško. V ponedeljek je v saboru madjaronska večina zavrgla šest izvolitev vladi nasprotnih poslancev. Madjaroni gotovo mislijo, da bodo zdaj njihovi prvrženci pri volitvah zmagali, toda račun delajo brez naroda.

Ogersko. Župnik Knežič je v pridigi obsodil civilni zakon; zato je dobil leto zapora, a svetli cesar so ga pomilostili proti volji Banffyjevi. — V Budapešti zdaj štrajka 15tisoč zidarjev.

Vnanje države.

Rim. V nedeljo, na praznik sv. Joahima so vsprejeli sv. oče 15 kardinalov, več škofov, prelatov in de-

putacij raznih društev. Pogovarjali so se nad eno uro o pojavih katoliškega gibanja.

Italijansko. V lacijski okolici hočejo si kmetje razdeliti pašnike in sploh ves neobdelan svet, ki je last patricijskih družin. V ponedeljek zjutraj se je napotilo do 700 kmetov z ženami in otroki iz Marina na posestvo princa Colonne, da si razdelje zemljo. Le s težavo so jih pregovorili, da so se vrnili domov.

Rusko. Predsednik francoske republike Faure je bil tako slavno vsprejet v Rusiji, kakor dozdej še noben vladar, kar kaže veliko medsebojno prijateljstvo. — Car Nikolaj pride v kratkem v Varšavo na Poljsko. Poljaki se tega silno veselje in so že zložili 10 milijonov za neke ustanovo, ki bo nosila carjevo ime.

Bolgarsko. Ministerski predsednik Stojlov je vse preklical, kar je nedostojnega in razžaljivega govoril o Avstriji in naši cesarski hiši. Prihodnjč bode pri govorjenju gotovo bolj previden.

Turško. Pred tednom je nekaj Armencev v Carigrodu vrglo bombe pred vladno palačo. Ubitih in ranjenih je bilo več oseb. Okoli 130 Armencev so nato ujeli, med temi pet na smrt obsodili in jih oni dan usmrtili. — Mirovna poganja so se odložila, ker Anglež odločno zahteva, naj takoj turški vojaki zapustijo Tesalijo, še predno bodo Grki plačali vojno odškodnino.

Špansko. General Azecarraga je postal ministerski predsednik, in bode še le meseca novembra sklical državni zbor. Kaj misli storiti glede Kube in Filipinskih otokov, pa še se ne ve.

Azija. Angleži še niso popolnoma pomirili nekaterih nemirnih indijskih rodov, in že jim preti vojska z Afganistanom. Angleži in Afganci se pridno oborožujejo in oskrbujejo z živežem ter drugimi potrebščinami.

Za poduk in kratek čas.

Boj na celjskem kolodvoru.

Ravno polnoči bije. V »Narodnem domu« se poslavljajo. Ljudstva se vse tare. Iz natlačenih soban in iz prenapolnjenega dvorišča se valé celi valovi oduševljenega naroda na trg pred velečastno slovensko palačo. To je bila slovesnost; to je bil slovenski dan, narodni praznik! O nepozabni 8. avgust! Še enkrat se ozremo na »Narodni dom«. »Živio, živio!« doni gromovito iz tisoč, tisoč vnetih prs. To naj bi bil videl in slišal vsak, ki nas zaničuje. Stresel bi se bil od silnega utisa. Zadej neke se slišijo posamezni hajlo, pa tako slabotno, robato in grdo, da vsi nehotе mislimo: Germanija, ti v Celju umiraš, kmalu bo po tebi! Stotnik nas pelje po stranski ulici, mimo gledališča, Slona in Štrausa na kolodvor. Pred nami koraka 20 vojakov, ob straneh, na levi in desni po 30 do 40. Za nami pa še gre mnogo žandarjev. Puške so ostro nabite, bajoneti se blesté v mesečini. Čuden prizor! Med vojaštvom stopa pogumno nad 2000 zavednih Slovenk in Slovencev. Nekateri so rekli, da vojakov ni treba; res, nam v obrambo jih ni bilo treba, mi smo imeli seboj 200 korenjaških Sokolov, ti bi že sovražnikom glave in srca pošteno zrahljali. A vendar je bilo lepo korakati z vojaki. Med potom smo namreč z nepopisno navdušenostjo peli:

Naprej zastava slave,
Na boj junaška kri

Ta sprevod je bil živa podoba slavne pesni »Naprej!« Kakor silovit vihar, doneli so njeni glasovi, nam v ponos, nemškutarjem v strah in trepet. — Sedaj smo pred kolodvorom. Kar je v Celju paglavcev, barab in fakinov, nemškutarjev in drugih brezznačajnežev, renegatov in enakih pobalinov — vse je bilo zbrano na

kolodvoru. In sedaj začnejo tuliti, vriščati, ne človeško, temveč živinsko, kakor je to pri takih lopovih že navada. Hajlô, Pereat Slovenci, Nieder mit ihnen itd. S takimi pozdravi so nas sprejeli. Kdor je to videl, moral je priznati, da hujših tepcev in ostudnejših nazgrajalcev ni, kakor so v Celju. To je bila druhal, katere bi se Zulukafri sramovali. Za nje je bilo pač dobro, da so bili vojaki in orožniki zraven, kajti drugače bi jih bili naši Sokoli poplačali, kakor so zaslužili. A hujše pride. Kolodvorske dvorane so bile premajhne, da bi obsegle vse Slovence, ki so došli. Nekaj jih ostane zunaj. In čez nje frči kamenje, šipe na kolodvoru pokajo, vse brenči, mi stopamo po črepinjah; nemške »frajlice«, ki imajo namesto deklishe dostojnosti in mladostne lepote samo le kruto razdivjanost in furor teutonicus, mečejo zaprtke in tintnike, derejo se pa in bečijo, kakor žabe po mlakah. Ta burja, vredna nemškutarskega pobalinstva v Celju, traja nad četrt ure. Spomnil sem se pesnikovih besed:

„To bil je vihar, to bil je vihar,
Do zore vso noč.

Zadeli nemškutarji od nas niso nikogar, se ve so preokorni in preneumni, le šipe so pobili. Odrešenik bil nam je vlak, ki nas je odpeljal iz mesta, ki ni vredno, da stoji v olikani Evropi. Bratski poljubi, presrčni objemi so utrdili nepretresljivo ljubezen do našega naroda, ki nas je iste dneve privela v Celje in ki nas bo spremljala do hladnega groba. K slovesu zadoné še med nami urnobesni Živio! Slava! Na zdar! Na svidenje! Tega slovesa, ganljivega do solz, ne bo nikdo pozabil. A ravno tako ne bo nikdo pozabil največjih pobalinov celjskih, ki so nam hoteli slovesnost pokvariti, a se jim nikakor ni posrečilo. Pozabiti pa tudi ne smemo, da je treba to sodrgo uničiti. Celjskim nemškutarjem boj! K nemškutarskim trgovcem in gostilničarjem ne sme nikdo več hoditi! Sram bi ga moralo biti. Denite to »Gospodarjevo« številko na polico, in berite ta članek vsakrat, ko greste v Celje, da boste vedeli, kakor so nemškutarji z nami ravnali, potem se pa boste nemškutarjev ogibali, kakor gobovega človeka. Drugega ne zaslužijo, tega so vredni!

Smešnica. Kmetič reče na železnici sprevodniku: »O, ko le danes ne bi naš vlak ob kak drug vlak trčil! — Sprevodnik: »Zakaj pa se ravno danes tako bojite?« — »Ker imam jerbas jaje seboj!«

Razne stvari.

Domače. (Imenovanje.) Nj. veličanstvo svetli cesar so imenovali preč. g. Frančiška Polak-a, duhovnika naše škofije in c. in kr. vojaškega župnika v Inomostu, častnim kanonikom lavantinskega stolnega kapiteljna.

(Častno občanstvo.) Občinski zastop Petrovče je v javni seji dne 9. vel. travna 1897 za zasluge, izkazane občine, enoglasno imenoval častnim občanom naslednje gg.: Svetlega kneza Salm-Reifferscheid-Dycka, grajščaka v Novem Celju; Mateja Osenjaka, žalskega kaplana in kateheta v Petrovčah, ter dr. Ivana Dečka, odvetnika in deželnega poslanca v Celju.

(V cerkvi čč. šolskih sester) v Mariboru so dne 15. avgusta po milostivem knezoškofu bile v redovnice preoblečene: Marija Rupnik, zdaj sestra Anastazija; Ana Škrobar, zdaj s. Maksimilijana, in Marija Kopitar, zdaj s. Leonija.

(V Slov. Bistrici) zboruje, kakor smo že omenili, v nedeljo, dne 29. avgusta ob 1/24. uri popoldne

»Slovensko društvo« v gostilnici g. P. Novaka. Ker je to zborovanje zelo važno za bistrški okraj, prosimo prav obilne udeležbe. Poročal bode vlč. g. dr. Gregorec.

(Volilni shod pri Sv. Juriju na Ščavnici) bodeta imela državni poslanec g. Jos. Žičkar in deželni poslanec g. dr. Franc Rosina dne 29. avg. 1897 popoldne ob 3. uri na vrtu gospe Kreft-ove. Vsi rodoljubi so k udeležbi uljudno vabljeni.

(Volilni shod v Gornji Radgoni) se bode vršil dne 5. septembra popoldne ob 3. uri v gostilni gosp. Škerleca. Poročala bodeta gg. državni poslanec dr. Lavoslav Gregorec in deželni poslanec dr. Franc Rosina. Rodoljubi, udeležite se v obilnem številu!

(Občinski odbor na Ljubnem) je v seji dne 22. avgusta soglasno sklenil sledečo resolucijo: »Občinski odbor popolnoma odobrava jezikovni naredbi za Češko in Moravsko kot čin pravičnosti ter prosi visoko vlado, da izdâ take naredbe i za vse slovenske pokrajine, in da sploh uresniči člen XIX. državnih osnovnih zakonov«.

(V Čadramu) se je obhajala dne 22. avgusta z veliko slovesnostjo nova maša č. g. Jožefa Somrek-a. Tudi Oplotničani so več majev postavili in sicer po napovedi g. župana z domačimi zastavami. Dne 29. avgusta bo pa čadramski rojak, č. o. trapist in novomašnik Alberik Hribernik slovesno sv. mašo pel. Pridigoval mu bode brat, č. g. Jakob Hribernik, bogoslovja spirituval. Upamo, da bodo daleč znani pevci od Sv. Križa pri Slatini petje prevzeli.

(Umrla) je v Šmarijah pri Jelšah dne 21. avg., prevedena s sv. zakramenti, veleposesnica in c. kr. poštarica, gospa Ana Skaza v 51. letu svoje dobe. Njeno truplo počiva na strani preblagega slovenskega narodnjaka, njenega soproga, Franca Skaza.

(Toča.) Dne 20. avgusta je zabila toča del Šmarij, Sladke gore, celo Kostrivnico, Sv. Križ, Sv. Florijana in Rogatec, del Stoperc in Žetal. Najhujše so zabiti kraji med Pečico in Ložnim. Vinogradi in poljski pridelki so skoro popolnoma uničeni. Ta udarec je tem hujši, ker so ti kraji tudi lani veliko trpeli vsled večkratne toče.

(Tatvina.) V noči od ponedeljka na torek je vlomil neznan lopov v nadžupnijsko cerkev na Laškem in je škrinjice za denar poskušal s silo odpreti in denar pokrasti. Pri dveh se mu je posrečilo, in je tudi denar iz njih pobral, pri drugih je delo le na pol storil, ker ni mogel notranjih ključavnic zlomiti.

(Domača umetnost.) Dva nova kamenita kipa Device Marije in sv. Jožefa v naravni velikosti že stojita v nišah nad cerkvenim vhodom v Libiji pri Mozirju. Izborna izdelani sohi oznanujeta čast božjo ter slavo umetnika domačina, g. Iv. Cesarja.

(Od Savinje.) Vpokojen je na lastno prošnjo g. M. Žehel, davkar v Gornjem gradu. — Učiteljska služba je razpisana za novo enorazrednico v Letušu pri Braslovčah.

(Od Pake.) Na kolodvoru na Paki postavi lasten magacin g. A. Turnšek, trgovec v Nazarjih. — Razstava goveje živine bode koncem septembra meseca za gornjo Savinjsko dolino.

(Na veselico v Hudi luknji) prih. nedeljo, dne 29. avgusta pridejo gotovo pevci in tamburaši iz Šoštanja. Tudi drugi prijatelji slovenske godbe in domačega petja ter vsi domoljubi so na to veselico, ki se začne popoldne ob 3. uri, prav prijazno povabljeni.

(Na Hajdinju) letos sv. birma izostane zaradi boleznih otrok. Mnogi imajo ošpice. Vsled tega je tudi tamkajšna šola zaprta do dne 8. septembra.

(Posnemanja vredno.) Naši gg. učitelji tožijo vedno, da je mnogo šolske dece brez učil, in da so uspehi, ki bi sicer pri nadarjenosti naših otrok bili po-

voljni, v prvi vrsti radi gori omenjenega nedostatka nezadostni. Krajni šolski svet Sv. Lovrenca na Dr. polju je v seji dne 24. avg. sklenil, da se bodo od začetka prih. šolskega leta naprej vsem učencem učila dajala brezplačno.

(Novi »kmečki prijatelji«.) Ta 36 strani obsegajoča brošurica, ki v poljudni besedi razpravlja o socialnih demokratih in o kmečkem vprašanju, je izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru v 2. izdaji. Prva izdaja je lani pošla v 14 dneh; 1 knjižica stane 3 kr., po pošti 5 kr. Kdor jih naroči 100 skupaj, jih dobi za 2 gl. 50 kr.

(Duhovniške spremembe.) Na novo nameščeni ko kaplani so ti-le č. gg. novomašniki: Matija Eferl pri Sv. Rupertu nad Laškim, Jožef Erker v Grižah, Franc Gartner v Središču, Jožef Musi v Starem trgu in Anton Šorn pri Mariji-Snežni.

Društvene. (Vabilo.) V nedeljo, dne 29. avg. ob 4. uri popoldne bode deželni potovalni učitelj gosp. M. Jelovšek v gostilni g. Rudolfa Doboviškega razlagal o reji in postrežbi zdravih in bolnih domačih živalij in o racionalnem mlekarstvu; dne 6. sept. pa potovalni učitelj g. J. Belé v istih prostorih o sadjereji. Vsi društveniki in kmetovalci, posebno pa gospodinje se tedaj vabijo najljubneje, da se snidejo v mnogobrojnem številu. — Cesarjevič-Rudolfovo sadjerejsko društvo v Šentjuriju na južni železnici.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali »Črnogorci« 4 gl. Bog plati! Slovenci ne zabite mariborske dijaške kuhinje!

(Iz Ptuja.) V zadnjem imeniku p. n. podpornikov »Dijaške kuhinje« se je po neljubi pomoti izpustilo ime č. g. M. Osenjaka, župnika v Vurbergu, z letnim doneskom 2 gl. Priporočamo to »Dijaško kuhinjo« p. n. dobrotnikom tudi za prihodnje leto.

(V Čadramu) bode prih. nedeljo po večernicah zborovalo prerojeno društvo »Sloga« ko katoliško politično in kmetovalsko, in se bo tudi novi odbor volil. Veliko poslušalcev se pričakuje.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Rečici) je zborovala dne 18. avgusta; predsednikom je bil voljen č. g. župnik, Jožef Ulčnik; podpredsednikom pa g. A. Goričar, poštar v Mozirju.

(Ljutomerski kolesarski klub) »Ptiči seliči« je v nedeljo, dne 29. avgusta zadržan ter se ne more udeležiti veselice »trgoviških ognjegasev«. Vest se je objavila le vsled neljube pomote.

(Veselica) katol. bralnega društva pri Sv. Antonu v Slov. goricah, ki je bila odločena na 29. avgusta, preloži se na 5. septembra in sicer zaradi poročila dež. in drž. poslanca, koje se vrši dne 29. avgusta pri Sv. Juriju na Ščavnici.

(Kmečko bralno društvo pri Sv. Lovrencu nad Mariborom) priredi v četrtek, dne 2. septembra

izlet v Smolnik s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav došlih gostov. 2. Ob 8. uri sv. maša. 3. Zajuterk. 4. Ogled smolniške »Hude luknje«. 5. Skupni obed. 6. Prosta zabava. Godbo in petje preskrbé domači diletantje.

(Središko bralno društvo »Eдинost«) priredi s prijaznim sodelovanjem domačega pevskega zbora in gg. dijakov veselico prihodnjo nedeljo, dne 29. avg. v prostorih g. J. Šinka v Središču. Začetek ob 5. uri zvečer. Vstopnina: sedež 30, stojišče 10 novč. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. Ker je prebitek namenjen po polovici ubogi šolski mladini in po polovici »dijaški kuhinji« mariborski, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Iz drugih krajev. (Pred svojo primicijo umrl) je v Graslici na Češkem novomašnik Adolf Meisl. Dne 1. avgusta bi imel darovati prvo sv. mašo, pa dve uri pred tem dnevom je po kratki boleznii umrl in bil dne 3. avgusta pokopan. Njegov sorodnik, župnik L. Meisl, pa je imel sedaj mesto slavnostnega govora v cerkvi nagrobni govor.

(Nova uradna oprava za uradnike pri sodiščih.) Uradna »Wiener Ztg.« objavlja odloke pravosodnega ministerstva glede uniforme sodnijskih državnih uradnikov in glede sodnijskega pripravljalnega službovanja. — Talar in biret, podoben naših duhovnikov, bo v prihodnje uradna oprava vseh onih, ki nastopajo pri sodiščih kot uradne osebe.

(Sto let) svršuje se ta mesec, odkar je v Dalmaciji Kotar z Boko združen z Avstrijo. Tem povodom se vrši dne 26. avg. v Boki slovesna stoletnica.

(Materina kletev.) Kmet Marko Šestak v Novem Gradu je pred tremi leti vsled grozne kletve svoje matere na mah onemel in zblaznil. Letos v juniju je Šestak nenadoma zopet spregovoril in um se mu povrnil. V juliju je zopet znorel, odvedli so ga v Stenjevec.

(Nesreča na železnici.) V soboto popoldne je v Freilassingu na Bavarskem brzovlak trčil ob lokalni vlak. Razbiti so bili štirji vozovi. Ranjenih je več oseb, dve sta že umrli.

(Pšenice) so pridelali v zveznih državah Severne Amerike 550 milijonov metričnih centov. Izvozilo se je bode 185 milijonov centov. Francoska potrebuje za letos 20 milijonov tuje pšenice, katero bode treba uvoziti.

Loterijne številke.

Gradec 21. avgusta 1897: 50, 63, 75, 16, 62
Dunaj » » » 75, 13, 43, 55, 88

Fulard-svila 60 kr.

do 3 gl. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obrazcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gl. 65 kr. — gladka, riziasta, kari-rana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorcji obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Oznanilo.

Znano je, da namerava podpisani centralni odbor **domačo svinjerejo** s tem povzdigniti, da oddaja dobre, 5 do 6 mesecev stare občinske mrjasce, čiste pasme, po 25 gl. stalne cene. Kmetovalci, ki hočejo pod znanimi pogodbami take občinske mrjasce prevzeti, naj se po podružnicah našega društva ali po okrajnem odboru obrnejo do podpisanega centralnega odbora ter prej naznanijo pasem mrjasca in priložijo določeno svoto.

Gradec, dne 24. avgusta 1897.

1-3

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe na štajarskem.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleznike in okrevatce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 41

V vsakem poštno oddajnem okraji, v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 10

zaupni mož in posredovalec.

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“, Gradec, poste restante.

Mežnar in organist

neozjenen se takoj sprejme. Prošnjik se naj osebno oglasi. Kje? Pové upravništvo „Slov. Gospodarja“.

Usnjarija

najstarejša v Gornjemgradu, v sredi trga, nekdanj lastnina Franca Kranjc, oskrbljena z vsem orodjem in čreslom, se da 1. novembra t. l. za 10—12 let v najem. Pogoji se zvedó pri g. Josipu Mikuš v Gornjemgradu. 2-2

Kovaškega pomočnika

skušanega, izvrstnega išče Ana König, kovačeva vdova pri Sv. Trojici v Halozah, pošta Ptuj. Zglašé se naj pri njej do 1. sept. 1897.

Učenec se vsprejme v trgovini s špecerijiskim in poljskim blagom F. P. Holasek v Mariboru. 2-4

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica) iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini. Preskušén in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstarejše, najpristnejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbó. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih zdravil, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakmah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštné postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 7-30

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Zahvala.

Častna dolžnost nam je izreči tem potom svojo najpriskrbnejšo zahvalo vsem društvom in vsem onim posameznikom, kateri so bodi si na kak koli način pripomogli, da se je slavnost otvoritve „Narodnega doma“ v Celju in blagoslovljena zastave „Celjskega Sokola“, dne 7. in 8. avgusta izvršila tako častno in nad vse sijajno.

Posebno zahvalo izrekamo še prečastitemu gospodu opatu za daritve sv. maše, blagoslovljenje zastave „Celjskega Sokola“ in spominske plošče v „Narodnem domu“, preblagorodnemu gospodu ministerijalnemu svetovalecu. Vašiču za radodarno prepustitev slavnostnega prostora, kumici velerodni gospej Mari pl. Berks-Čopovi, slavnemu „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani, slavnemu pevskeemu društvu „Slavec“ v Ljubljani in mešanemu pevskeemu zboru iz Št. Jurja na juž. žel. Nadalje se zahvalujemo slavnemu pevskeemu društvu „Ljubljana“, slavni gradski vatrogasni glasbi iz Zagreba in vsem došlim društvom, posebno pa bratskemu „Ljubljanskemu“ in „Postojinskemu Sokolu“, katera sta nam v vsakem oziru radovoljno svetovala in ustregla ter bratskemu hrvaškemu „Sokolu“ v Zagrebu in „Dušanu Silnemu“ v Belem gradu za podaritev trakov na zastavo. Presrčna hvala tudi Vam, slovenskim damam v Celju in Vojniku za podaritev krasnih trakov, katere ste pripelale na sokolsko zastavo in za to, da ste obsipale došle goste s šopki in venci.

Vsem skupaj še enkrat srčna hvala in bratski: „Na zdar!“

V Celju, dne 9. avgusta 1897.

Slavnostni odbor.

Priporočba.

Gospod Matija Šramelj, urar v Bočni pri Gornjemgradu, napravil je leta 1897. pri podružni cerkvi sv. Mihela, fara sv. Franšek pri Gornjem gradu, večinoma novo stolpno uro. Naredil je več novih koles, naloge in tečaje iz čistega jekla, tako, da smo mi vsi ž njo zelo zadovoljni. Štejemo ga mi umnega, bistrrega in poštenega urarja, ter ga mi tudi vsem cerkvenim predstojništvom najtopleje priporočamo.

Naznanilo.

Občno se naznanja, da se prvi živinski sejem v občini Vuhred na kor. žel. vrši v soboto, dne 4. septembra t. l., katerega obilno se udeležiti, uljudno prosi

Občinsko predstojništvo Vuhred n. k. ž., dne 22. avgusta 1897.

Občinski predstojnik: Andreas Gossak.

Z dobrim spričevalom

se priporoča oženjen orglar in cerkvenik v službo. Kdo? Pové upravništvo t. l. 1-2

Veliki živinski sejem

se bode vršil pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo v ponedeljek, dne 30. avgusta t. l. Na obilen obisk se uljudno vabi.

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celju 14-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Pekarijo

želim v najem vzeti z vsakdanjim skupilom 15—20 gld. Ponudbe se naj pošlejo upravništvu „Slov. Gosp.“ 2-2

Trgovina in gostilna

se odda v spodnje-štajarskem trgu. Kje? Pové upravn. „Slov. Gosp.“ 3-3

Ivan Schindler, Wien III. Erdbergstrasse 12

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 4:50 gld.